

Diplomová práce: Michaela Hnyková

Posudek vedoucího práce: ak.mal, Mgr. Martin Velíšek, Ph.D.

Téma diplomové práce vzešlo z úpravy původního zadání při změně vedoucího práce (z důvodu čerpání mateřské dovolené původního pedagoga), a to již v době, kdy studentka měla část práce rozpracovanou. Přes tento handicap, kterým uvedené změny bezesporu jsou, vznikla práce velmi kvalitní a mimořádně inspirativní. S potěšením mohu konstatovat, že ke zpracování tématu přistoupila studentka velmi zodpovědně, konzultovala často a pravidelně a v průběhu práce na tématu udělala obrovský osobní pokrok směrem k budoucímu erudovanému, orientovanému a kreativnímu pedagogovi.

Při zpracování tématu využila poměrně rozsáhlé literární prameny a použité citace svědčí o skutečnosti, že se s uvedenou literaturou opravdu poctivě seznámila. První část práce (vymezení úlohy výtvarné výchovy v systému vzdělávání, její cíle apod.) je zodpovědnou rešerší k tématu, ač poněkud nudnou. V další části autorka osvědčuje schopnost komprimované výpovědi, nezabředává do zbytečných detailů a zároveň neopakuje prázdná klišé; *kapitola 4 - Stopy* (historie a pojem stopa, str. 35) je obsahově i stylisticky velmi čisté sdělení, které de facto uvádí samotnou návodnou část práce. Tu totiž vskutku můžeme považovat za jistý druh manuálu, ideově i prakticky seznamujícího čtenáře se zkoumaným tématem. V tomto smyslu je velmi dobrá, přehledná a inspirující především komparativní tabulka **asfalt - třída** na straně 56. Práce nabízí mimoškolní prostor a jeho specifika jako potenciál ve výuce výtvarné výchovy. Na tento potenciál poukazuje skrze opakovaná srovnávání tvorby v exteriéru a interiéru, s tím, že míří právě k tvorbě vně školní budovy. Kap. 6.5.1 *Jak může kresba na asfalt obohatit kresbu ve třídě a naopak* (str. 59, 60) ukazuje na ještě hlubší a koncepčnější autorčino uvažování. Totiž tento obousměrný, dvojitý posun může být zdrojem daleko zásadnějšího ozřejmení rozdílů i následně významnějšího obohacení výuky. Jde totiž o situaci, kdy nad důsledným využitím specifík místa vlastních leží pokus o přenos (zachování) zkušeností a atributů outdoorové tvorby do interiéru výtvarných učeben, a naopak.

V didaktické části předkládá autorka pět úloh, koherentně provázaných se zkoumaným tématem. Opět velmi zodpovědně propracovává u každého úkolu motivaci, uvádí materiálové požadavky, zaznamenává průběh úlohy a reflektuje vazby na RVP. Úlohy jsou pestré, obsahují variantní podúlohy a je zřejmé, že autorka je také, zjevně úspěšně, realizovala. Skutečnost, že je v realizaci etud zachována polarita exteriér x interiéru, respektive alternativní x tradiční možnost řešení (viz strašidlo, skvrna... str. 83, 84) svědčí o hloubce a promyšlenosti předkládaných etud i o důslednosti a velmi jistém pohybu autorky ve zkoumaném tématu. Za hodné zmínky je také velmi citlivé a trefné propojení navrhovaných etud s vybranými paralelami v dějinách výtvarné kultury.

Ani v praktické části diplomové práce, tj. ve vlastních výtvarných výstupech, autorka nijak nesnižuje latku celé práce. Nejen, že jsou práce logicky provázané s celkem, ale mají stejné konceptové uvažování i lehce nestandardní výtvarný jazyk. Práce s pozitivním a negativním obrazem a posuny výrazu s tím spojené působí sebejistě. Vazba na dějiny výtvarné kultury je i zde orientovaná, citlivá a plně adekvátní. Posun na hranici (pseudo)rentgenového snímku (přátelství, boj, ranní čtení, duchové stínů, str. 64, 66, 68 a 77) je pro autorku výzvou a otevřeným prostorem k další výtvarné práci.

Vtipným typografickým momentem, glosou zkoumaného tématu je podložení nadpisů jednotlivých oddílů černou barvou a užití bílého písma (křída na asfaltu).

Práci pokládám za velmi hodnotnou, inspirativní a přínosnou. Potenciál tématu otevírá, rozvíjí a plně využívá.

V Praze dne 16. 8. 2013

ak. mal., Mgr. Martin Velíšek, Ph.D.